

uurimiste eesmärgiks sai. Tema esimesed jutlused ei leidnud suuremat tähelepanemist ja kui veel tundmata mees läks tema aastal 1482 San Marco Dominikanlaste kloostresse Florenzi linna, kust tema mõne aasta pärast kõiki Itaaliat pidi kihisevama panna. Florenz oli sel ajal veel wabariik, aga Medici suguwõsa, ülikirjad kaupmehed, oliwad asju nii targast oma kasuks tarwitada oskanud, et juba teine põlv nende sugust, seeford uhke Lorenzo Medici, kõikide üle walitses ja il Principe, würst, nimetatud sai. Lorenzo oli wägiwaldne, omas sügawamas loomuses toores mees, aga temal oliwad head anded, mille abil tema kõiki omastanud li, mida sel ajal teadusets peeti ja omas uhkes palees kogus tema kõiki, kes Greekamaal ja Itaalias kui teaduse ja kunsti esimehed maksiwad, sel ajal, kus nendanimetatud „Renaissance“, s. o. wanaaegse teaduse ja kunsti uuestisündimise-aeg, algas. Selle-aegne haridus oli läbi ja läbi umbkristlikuks saanud; teaduste waldkondas maksis ainult Plato' ja Aristoteles'e üli-teadus. Wana-aegsete tarkade tarkuse uurimine oli pühakirja ja wendanmetatud kiriku-isade kirjade uurimist kõrwale saatnud. Florenzis oli üks suurkool asutatud, kus Greeklased ja Itaaliased wõidu, kõikide ees Lorenzo, ainult Plato kirjast lugesiwad ja seletasiwad; nende esimees Marsilius

Jicinus, üks kanonikus (kiriku ülema nõuukogu liige) San Lorenzo'st, pids koguni Plato kaju ees oma palweid. Sel ajal kirjutas kardinal Bembo ühe oma ametiwennale: „Ara lue püha Paulus'e kirjasi, nende toors sõnakäik rikub Sinn ilutundmist; jäta seda lapsiut tegu maha, see on ühe tõsise mehe kohta kõlwau.“

Florenzi linnas oli seda uut paganust waimustusega wasta wõetud, ui ka Katholiigi kiriku wälised kombes suure hoolega peetud saiwad. Kõik linn näitas nagu üks WanaGreeklaste kool wälja; kõik oli langes tuhinas wanu käekirjasi ja kujusi otjimas. Pärast Konstantinopeli ärawõtmist Türklaste läbi aastal 1453 Itaaliasse põgenenud Greeklased saiwad Florenzis waimustusega wasta wõetud ja Lorenzo Medici kõikidest kiidetud, et neist nii palja lugu pidas. Selle kõrwas oskas tark Medici rahwast kõikisuguste pidudega tõsisematest mõttest eemal hoida ja tegi ise laulusi pööraste karnewalipidude tarwis, nii toored, kui neid seesuguste pidudega toorestatud rahwas iganes pärida wõib. See oli üks alaline keeritus ämedamatest ja peenematest pattudest, milles jõit linn elas. Ja sellesse Babelisse oma peene haridusega, alalise kahtlemisega südames, kristliku kombete wärwi all ja alalise pilkamisega mokaade peal, sellesse üle-meelisesse ja salalikusse, ühest pörgu-targast wägi-